

РЕШЕНИЕ

№ 27587

гр. София, 18.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4474** по описа за **2024** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. М. А., подадена чрез адв.С. В.-САК, против решение №995/ 26.02.2024г., постановено по н.а.х.д. № 20231110213679/2023г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 114 състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба серия К № 3908650, издаден от СДВР, с който на касатора е наложена глоба в размер на 400 лева, на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 4, вр. с ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди се, че при постановяване на решението си въззивният съд не е провел обективно, всестранно и пълно разследване за изясняване и установяване на фактическата обстановка по делото, като неправилно е дал доверие на една единствена снимка, която е увеличена и на която се вижда единствено автомобила на касатора, без обаче да се вижда обстановка на пътя и на другите превозни средства, които са се намирали на пътното платно в този момент. От представената снимка на техническо средство- мобилна камера, също не можело да се установи категорично дали посоченото мястото попада в забранителната зона с

твърдяното ограничение на скоростта. В издадения електронен фиш с дата 23.08.2020г. е изписано, че нарушението е извършено „до магазин Х.“, а не до представителството на Х., както е отразено на снимката с локацията на автомобила. Счита за изтекъл давностен срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, тъй като в период повече от 3 години - от съставяне на ЕФ на 25.08.2020 г. до неговото връчване на 06.09.2023 г., не са извършвани действия от наказващия орган, които да прекъсват давността; което съответно е основание за отмяната му. Претендира присъждане на разноски за две инстанции.

В съдебно заседание касаторът, р.пр., не се явява и не се представлява. В представено по делото писмено становище от процесуалния му представител се поддържат исканията, направени с касационната жалба.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), р.пр., не се представлява в съд.з. и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. По съществото, настоящия съдебен състав взе предвид следното:

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 23.08.2020г., в 17:25ч, в района на [населено място], [улица]до магазин „Х.“, с посока на движение [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч, въведено с пътен знак В-26, А. М. А. управлява лек автомобил марка „С. И.“ с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост на движение 88 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км./ч. при скорост до 100 км./ч.), като по този начин е превишил разрешената скорост със 38 км/ч. Нарушението било установено /заснето/ с техническо устройство ATCC ARH CAM SI № 11743f0. Въз основа на доказателствения запис бил генериран процесния ел.фиш № 3908650 на СДВР, с който на А., е наложена глоба в размер на 400 лева, на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т.4, за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Електронният фиш е издаден на 23.08.2020 г., като по делото липсват данни за връчването му преди подаване на жалбата срещу него до СРС на 19.09.2023г.

Не се установява по делото, след издаването на електронния фиш да са били извършвани каквито и да е било действия на надлежните органи за преследване на нарушителя – връчване на електронния фиш или изпращането му за събиране на НАП.

Във връзка с горните фактически установявания, настоящият касационен състав приема следното:

Съгласно чл.11 ЗАНН, по въпросите на ..., обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Според правната доктрина обстоятелствата, изключващи наказателната отговорност, са три групи: първо -

изключващи преследването и изтърпяването на наказанието, сред които са смърт на субекта, давност, амнистия. Втората група са обстоятелства, водещи до освобождаване от наказателна отговорност, и третата група са такива, които водят до освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и без съмнение представлява обстоятелство, изключващо наказателната отговорност.

Съгласно чл.80, ал.1, т.5 във вр. с ал.3 НК, наказателното преследване, когато за престъплението е предвидено наказание „глоба“ се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години от довършването на престъплението. Тази давност, съгласно чл. 81, ал.1 и ал.2 НК се спира, когато, когато започването или продължаването на наказателното преследване зависи от разрешаването на някой предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт; и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. Т. действие, което прекъсва давността е и привличането на съответното лице като обвиняем и предявяването му на постановлението, с което става това.

Разпоредбата на чл.34, ал.1 и ал.2 АПК предвижда, че не се образува административно наказателно производство, а образуваното се прекратява, когато: а) нарушителят е починал; б) нарушителят е изпаднал в постоянно разстройство на съзнанието; в) това е предвидено в закон или указ. Не се образува административно наказателно производство, и ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В административнонаказателното производство привличането на едно лице към административнонаказателна отговорност става със съставянето и предявяването на акта за установяване на административно нарушение по реда на чл.43 ЗАНН. Това съставянето следва да стане в тримесечен срок от откриване на нарушителя и в едногодишен срок от извършване на нарушението /чл.34, ал.1 ЗАНН/. В шестмесечен срок от съставянето на АУАН следва да бъде издадено и НП, доколкото съгласно ал.3 на чл.34, в противен случай - образуваното административно наказателно производство се прекратява.

За разлика от НП, с което се налага наказание за установеното вече с акта нарушение, във връзка с което нарушителят е имал възможност да организира защитата си /най-късно една година след извършването на нарушението/, обаче, с електронния фиш едновременно се констатира нарушението и се налага наказание за него, т.е. връчването му има значение на предявяване на административнонаказателното обвинение. Въпреки, че съгласно чл.189, ал.4д ЗДвП, уведомлението за издадения електронен фиш /което съгласно ал.4в следва да се направи в срок до три работни дни от датата, на която е издаден електронният фиш/ има информативен характер и не е предпоставка за ангажиране или освобождаване от административнонаказателна отговорност, съдът приема, че за да се гарантира правото на защита на наказаното лице, включително съгласно чл.189, ал.5 ЗДвП да декларира друг извършител /което предполага спомен за това обстоятелство, който едва ли е наличен след повече от три години; още повече, че по отношение на този евентуален друг извършител давността за установяване на извършеното от него нарушение на практика ще е изтекла/, връчването на електронния фиш, с което се

предявява административнонаказателното обвинение следва да бъде сторено в срока за давността за преследване.

След като ЕФ не е връчен, т.е. административнонаказателното обвинение не предявено в срока на давността за преследване, настоящият касационен състав приема, че решението на СРС и потвърдения с него електронният фиш следва да бъдат отменени.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №995/26.02.2024г., постановено по н.а.х.д. № 20231110213679/2023г. по описа на Софийския районен съд.

ОТМЕНЯ Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба серия К № 3908650, издаден от СДВР, с който на А. М. А., ЕГН-[ЕГН], е наложена глоба в размер на 400 лева, на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 4, вр. с ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ:1.